

Η ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΔΑΓΓΑΛΑ

Τήν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου 2^α/15^η Ἰανουαρίου 2022 ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης Εὐσέβιος Δαγγαλᾶς. Ὁ μακαριστός ἀδελφός ἡμῶν εὐρέθη νεκρός εἰς τό κελλίον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου.

Πρό τούτων εἶχεν ἔλθει εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἔψαλεν ὡς Πρωτοψάλτης αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀποδόσεως τῶν Χριστουγέννων, ἡμέραν Πέμπτην, τὴν νύκτα δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐθεάθη δι' ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἡ ἐξόδιος αὐτοῦ ἀκολουθία ἐτελέσθη τὴν 3:30 μ.μ. ὥραν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας τοῦ Σαββάτου 2^α/15^η Ἰανουαρίου 2022 εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Θέκλης, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συνιεργουγούντων πάντων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου καὶ πολλῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν ἐκ τοῦ Ρωσσοφώνου καὶ Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, περιέχοντα τὰ τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας αὐτοῦ καὶ διακονίας ἐν τῷ Πατριαρχείῳ καὶ ἔχοντα ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἑορτάσαντες πρό τινος σὺν θεῷ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὴν Μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν, τῶν Χριστουγέννων, ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν τῇ Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότητι καὶ χθὲς τὴν ἑορτὴν τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Νέου Πολιτικοῦ Ἑτους, μετὰ λύπης πολλῆς καὶ ὀδύνης ψυχῆς, τὴν σήμερον, Σάββατον, ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης καὶ τοῦ Ἀγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, εὕρομεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, Ἀρχιμανδρίτην Εὐσέβιον αἰφνιδίως θανόντα εἰς τό κελλίον αὐτοῦ. Εἶχομεν ἴδει τοῦτον διὰ τελευταίαν φορὰν ψάλλοντα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Τὴν θλίψιν ἡμῶν ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ ἀρπαγῇ ταύτῃ καὶ ἐπὶ τῷ θλιβερῷ χωρισμῷ τούτῳ, δύναται νὰ παραμυθῇσθαι Αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ θανὼν ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Μόνον ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ Αὐτοῦ δίδοται ἡ ἴσιν τῆς θλίψεως τῆς τετρωμένης ψυχῆς ἡμῶν.

Ἀναθαρροῦντες ὅθεν ἀποδίδομεν εἰς τον ἐκλιπόντα ἀγαπητόν ἀδελφόν ἡμῶν ὅσα ἡ Ἐκκλησία καθιερωμένα νεκρώσιμα καί ἐξόδια ὀρίζει ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ καί ὅσα εὐφημα καί ἀξιέπαινα ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν ἀναγνωρίζει αὐτῷ ὅτι οὗτος ἐκ Ἀχλαδοχωρίου Σινικῆς Σερρῶν ὁρμώμενος καί ἐν εὐσεβεῖ οἰκογενεῖα ἀνατραφεῖς, προσῆλθεν εἰς νεαράν ἡλικίαν εἰς τήν Πατριαρχικὴν Σχολήν καί φοιτήσας ἐν αὐτῇ καί ἀποφοιτήσας ἐνετάχθη ὡς μοναχός εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ἐπιδοθείς καί ἀριστεύσας εἰς τόν Ἑλληνα λόγον καί τήν ἀκριβῆ Παράδοσιν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Χειροτονηθεῖς εἰς διάκονον καί Πρεσβύτερον καί λαβὼν τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ἀπεστάλη διὰ θεολογικὰς σπουδὰς εἰς τήν θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Λένινγκραντ εἰς Ρωσσίαν, ἔνθα ἡρίστευσεν καί εἰς τήν Ρωσικὴν Γλῶσσαν.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, διηκόνησε μετὰ ζήλου καί ἀφοσιώσεως εἰς διαφόρους Ἀγιοταφίτικὰς διακονίας, ὡς εἰς τόν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καί τήν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ, τήν Ἀρχιγραμματεῖαν, τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Καπερναούμ, τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους, τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης καί τό Ἀρχεῖον.

Διετέλεσε Λαμπαδάριος τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἐπὶ ἔτη πολλὰ Πρωτοψάλτης εἰς τόν Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς αὐτοῦ καί τῆς ἀκριβοῦς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀποδόσεως τῶν ὕμνων ἠΰφραινε, συνεκίνει τὰς ψυχὰς ἡμῶν καί ἔφερε εἰς κοινωνίαν μετὰ τοῦ Ὑψίστου.

«Ἐπελθὼν, ὅμως, ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται». Οὐδέποτε θά ἀκούσωμεν τοῦτον καί πάλιν εἰς τον παρόντα αἰῶνα ἠδύνοντα τὰς ἀκοὰς καί καταπραΰνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀλλὰ εἰς τόν μέλλοντα αἰῶνα ἐν τῇ Ἀναστάσει τῶν νεκρῶν.

Ἐν τῇ πίστει καί ἐλπίδι ταύτῃ, παρακαλοῦμεν τόν ἔχοντα ἐξουσίαν ζωῆς καί θανάτου καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ὅπως συγχωρήσῃ αὐτῷ, εἴ τι ἥμαρτεν ὡς ἄνθρωπος ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καί δεχθῇ αὐτόν νά ὑμνῇ Αὐτόν καί εἰς τὰ οὐράνια σκηνώματα Αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁσίων καί δικαίων, ἔνθα φωτίζει τό ἅπλετον καί ἄσχετον φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος καί παραμυθεῖ ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ ἡ τελεία καί ἡ εὐσπλαγχνία Αὐτοῦ ἡ ἀμέτρητος καί ἀνείκαστος.

Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!”

Τῇ συνοδείᾳ τῆς νεκρικῆς πομπῆς ὑπὸ τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον ἐνετάφη εἰς τό ἐν Σιών Κοιμητήριον τοῦ Πατριαρχείου.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας